

lidt borte fra dem. For jeg kan jo dog ikke hjælpe dem til Rette med nogen Ting men vil kanske snarere blive dem til Hinder for, at de kan slutte sig rigtig til deres nye Venner og i det hele faa den Uddannelse og Oplæring, som vi nu dog bægge mener, er den rigtigste for dem. Jeg har netop tænkt paa, at din Søster derinde . . . hun vil nok kunne hjælpe dig lidt med deres Opdragelse; hun har jo nylig mistet sit eget Barn, saa hun vil nok kunne blive en god Plejemoder for dem, har jeg tænkt mig.“

Hun talte med stadig lige rolig og behersket Stemme, men hun var bleven meget bleg og saa' ufravendt ned mod Jorden.

Emanuel blev tavs. Hun havde igen udtalt de samme Tanker, der havde beskæftiget ham selv, men som han ikke havde nænnet at berøre for hende for ikke at nedslaa hendes Mod. Han indsaa' godt, at det vilde blive vanskeligt for Hansine at styre et Hjem under Forhold, der var hende saa fuldstændig fremmede, og at hun navnlig ikke vilde blive den Støtte for Børnene eller evne at give dem den Vejledning, som de i Særdeleshed i Begyndelsen vilde trænge haardt til! Han følte ogsaa, at hun med sit sære, for Fremmede uforstaaelige og ofte frastødende Væsen